

[Ulrich.]

ning af danske Skove, hvorved man øver Retfærdighed og tager Hensyn til den bestemte Anvendelse af Jorden, man gennem Loven om danske Skove kræver.

Lovforslaget, som det foreligger, er med ganske faa, for øvrigt ikke uvæsentlige, Ændringer Indstillingen fra Flertallet i Skovlovskommissionen af 1920. Kommissionen sad i 9 Aar, inden den afgav Betænkning, saa man maa gaa ud fra, at der er gjort et omhyggeligt og grundigt Arbejde. Selvfølgelig blev dette Arbejde noget forstyrret derved, at ikke mindre end 6 af Kommissionens 15 Medlemmer afgik ved Døden, medens Kommissionen sad, men man maa gaa ud fra, at alle Forhold er nøje overvejet, inden Indstillingen blev afgivet.

Skønt jeg har mange Bemærkninger at gøre til de enkelte Bestemmelser, maa jeg sige, at jeg finder, at Lovforslaget danner et godt Forhandlingsgrundlag, naar man er enig om, at de bestaaende Skove skal bevares for Eftertiden.

Lovforslaget er, som det ærede Medlem, der talte paa Socialdemokratiets Vegne, sagde, delt i 3 Afsnit. Det ene Afsnit handler om Fredskove, det andet om Tilsyn med disse og det tredje om Konstatering af Fredskovspligten.

Jeg vil gerne sige angaaende § 1 i Lovforslaget, at jeg finder i og for sig Professor Oppermanns §§ 2 og 3 — Professor Oppermann afgav jo en Særbetænkning i Skovkommissionen — bedre og klarere end den af Ministeren her foreslaaede § 1. Det afgørende maa efter min Mening være at faa en ganske koncis Definition af, hvad der er Fredskov, og jeg finder det selvfølgeligt, at man her bestemmer, at saavel Statens som Kommunernes, Kirkers og offentlige Stiftelsers Skove underkastes saadanne Fredskovsbestemmelser; men senere bryder Ministeren jo dette sit eget Forslag, idet han undtager Statsskovene fra en hel Bunke af de Bestemmelser, der findes i Lovforslaget, hvilket jeg mener er forkert, men det skal jeg komme tilbage til senere.

I § 2, 1ste Stykke, fastslaas, at Jorder, hvorpaa der hviler Fredskovspligt, men som i Øjeblikket ikke bærer Skov, i Fremtiden skal være underkastet Fredskovspligt, men i Stk. 2 ophæver man i Virkeligheden denne Bestemmelse ved at sige, at dersom den ulovlige Rydning ikke skyldes den nuværende Ejer, fritages det paagældende Jordstykke for Fredskovspligt. Man kommer sikkert her til at indføre en klarere Bestemmelse, f. Eks. at man fritager saadanne Skove, der ulovligt er ryddet, hvis

der er drevet Agerbrug paa Jorden i et vist Antal Aar. Men dette saavel som mange andre af de Forhold, der her er omtalt, vil man bedst kunne tale sig til Rette om og forhandle om i et kommende Udvalg.

I § 3 indeholdes den meget vigtige Bestemmelse, at Ministeren bemyndiges til at lade Fredskovspligten konstatere efter de Regler, der nærmere er angivet i §§ 23—30. Jeg vil gerne herom sige, at dersom vi skal være sikre paa, at Fejlene fra tidligere Tid ikke gentages, tror jeg, at Loven her maa give et Paabud, ikke en Bemyndigelse. Jeg tror, det er nødvendigt, at Loven ligefrem paabyder, at Landbrugsministeren f. Eks. i Løbet af 10 Aar skal have konstateret, hvilke Skove her i dette Land der er underkastet Fredskovsforpligtelsen. Vi maa ikke se bort fra, at der i den Forordning, hvorunder vi lever, Forordningen fra 1805, ogsaa er Paragraffer, hvorefter man i Virkeligheden kunde have udført dette Arbejde, men det er blevet forsømt. Derfor mener jeg, at naar man nu endelig gaar til at lovgive, maa man ogsaa sikre sig, naar det er ens Ønske, at alle nuværende Skove skal bevares for Eftertiden, at der foretages saadanne Konstateringer, at man ikke fremtidig faar Overskridelser af denne Lov.

I § 6, 2det Stykke, staar der:

„Hvis det af Hensyn til Skovens For-
yngelse er nødvendigt at afhugge Bevoksn-
ning paa Dele af Arealet, skal disse straks
igen forsynes med en ung Bevoksning.“

Jeg maa hertil sige, at dette kan ikke lade sig praktisere, thi det er jo meget ofte Tilfældet, at man for overhovedet at kunne faa en ny Bevoksning med højstammede Træer maa have en Forkultur, og derfor maa der selvfølgelig i § 6 aabnes Adgang til, at saadan Forkultur kan etableres paa et Terræn, der er ryddet for Storskov, saaledes at den endelige Beplantning først foretages, naar Forkulturen er vokset noget op og kan danne Læ for denne. Men det er en af den Slags Ting, vi kan tale nærmere om i Udvalget.

I § 7 omtales forskellige Ting, som Skovtilsynet kan tillade, og der staar bl. a. i 2det Stykke, at det kan tillades, at Fredskovsgrund i et kort, nøje begrænset Tidsrum dyrkes som Agerjord eller Have. Mener Ministeren, at dette Udtryk dækker en Imødekommelse af det Ønske, som mange Gange har været fremme om, at en Skovejer paa et bestemt Areal af sin Skov kunde rydde Skoven og plante Frugttræer i Stedet? Det vil sikkert for mange Skovejere være af stor Betydning, at de paa et vist Areal kunde faa en betydelig større Afkastning ved at plante